

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 ra's., Estranger, 18 rals.

ACTUALITATS.

Vèsten si te 'n vas, Anton,
que 'l que 's queda ja 's compon.

¿PERQUÉ HI ES? ¿QUÉ FARÀ?

OS hém equivocat: ho confessém. Nosaltres creyem que se 'n tornaria a Cuba.

Pero que no diga ningú que hi ha gustos ben perversos.

En Martínez Campos s' ha estimat més fumar d' estanch que de l' Habana. No l' hi envejém lo gust y bon profit l' hi fassa.

En quan a mí, l' hi desitjo tot lo bè qu' en Cánovas, que ja saben qu' es home de bonas intencions, puga desitjarli. Ni més ni ménos.

Tenim ministeri nou y ell lo forma. Are veurém que tal se portà. Jo fins y a tant que veji fets no faré comentaris. Tè uns gustos tant estranys que de cap manera, tractantse d' ell, desitjo tornar a equivocarme.

¿Per qué ha pujat?

Aixó es lo que ningú s' explica.

¿Qué farà?

Aixó es lo que no sab ningú.

Aném per parts.

Quan veig que ocupa 'l mateix lloch qu' en Cánovas, lo lloch de aquella especie de Pare etern de las Sagradas Escrituras conservadoras, casi a la pregunta de *¿perqué ha pujat?* no sé respóndrehi més que d' una manera.

Ha pujat perque en Cánovas l' hi ha deixat la cadira.

¿Y perqué l' hi ha deixat la cadira?

Siguém una mica maliciosos ja que tractém de un andalús.

En Cánovas sab molt bè lo que costa governar l' Espanya; y en Cánovas vol ser lo gall únich del galliner. Ha vist que algú l' hi feya sombra: ha vist que sense arriscarhi la pell ni la reputació, ni res, mentres ell remava contra las onadas, l' altre desde la platxa volia dirigir la maniobra: ha considerat que la victoria no es dels valents sinó dels cucos, y ha volgut fer l' oració per passiva.

Saltant de la barca l' ha deixada abandonada, y com que la barca no pot estar sense remador, no ha parat fins que ha vist sentat al banch a n' aquell mateix que volia ser l' amo sense posarhi l' coll.

Y aquí tenen explicada fins a cert punt la causa de la caiguda de l' un y de la pujada del altre.

La política no tè cor ni entranyas: no tè més que ventrell.

Are D. Anton s' está tranquil a la platxa mirantse com se las compon lo nou remador. Ell ja sab que la mar está picada, que 'l vent bufa, que 'l trángul s' agita: que ningú está content; que 'l país está pobre y miserable; que l' Hisenda está escurada; l' agricultura pansida, lo comers al aygua, l' industria robellada... ¡Oh, quina delicia, mirarse 'l còm brega, aquell home que no s' ha vist may en aques' as angúnies!..

¿S' estrellará?

Calla cor! En aquest cas sempre 'l recullirán los generosos brassos de D. Anton, sempre 'l retornarán, y duhentlo al llit l' hi farán perdre per sempre las ganas de navegar.

Per ell, y no més que per ell será 'l galliner de la nostra política, y ell y sols ell brillará en lo cèl de la conservaduria sense eclipses y sense sombras.

¿M' equivocó? Ja 'u veurém.

—¿Què tal navega 'l nou remador?

Per are no l' hi hém vist la carta ni 'l derrotero. Per un costat se rodeja de tres ministres d' en Cánovas, los més madurs, y declara que no es editor responsable de ningú y que farà política propia.

Per un altre costat pren un revolucionari arrepenit com lo Sr. Aurióles y un moderat de l' ametlla amarga com lo marqués de Molins.

Al mateix temps crida per secretari de la presidencia del consell de ministres a un tal Selgas qu' es més neo que 'ls culs de ciri, y recomana al fiscal de imprenta de Madrid que no persequixi más a als periódichs, sinó quan ataquen a la monarquía y al exercit.

En una circular diu que seguirá la mateixa política de 'n Cánovas, y en la mateixa circular assegura que farà las eleccions ben libres, sense intervenirhi per res, sense candidats oficials, es a

dir, sense cap de las manyas qu' emp'eava en Cánovas.

De manera que de un ministeri aixís, en aquests moments, no podém dirne altra cosa que *ministeri geroglífich*.

Al qu' endavini la solució se l' hi donará un empleo.

Que fassa lo que vulga.

Per la nostra part no hém de abandonar las nostras ideas ni 'ls nostres propósits.

Pero aixó no *quita* perque tot lo que es estrany nos seduheixi, tot lo qu' es estrambótich nos cridi l' atenció.

Ell se sabrá lo que 's proposa, si es que 'u sab: nosaltres no hém de fer més que mirar, veure y dir lo que 'ls sembla.

Algú assegura que tracta de rompre 'ls móttilos de la política que s' ha fet fins are. ¡Endavant! Que 'ls rompi.

No sabém la cara que hi farán los conservadors que se 'n servian. Pero 'm sembla oportú recordar un ditxo de tots molt sapigut:

—*Qui trenca paga.*

P. K.

DE LA MANERA COM S' HA FORMAT LO MINISTERI

Un periódich de Madrid ho explica y ho fá ab molta gracia.

A CASA.

LO GENERAL. Després de tot, jo passo revista a una companyia y no se m' escapa res: jo veig si un soldat porta una taqueta al ros... ¿Y no sabré passar revista a set ministres? Perque en últim cas ¿qu' es un ministeri? No 'u sé; pero a mí 'm respectará tothom... No hi ha més, ja está dit, lo formo.

AL MINISTERI D' ESTAT.

LO GENERAL. ¡Bon dia tinga, Sr. Silvela!

LO PORTER. Senyor, V. E. 'm confon: jo só 'l porter...

LO GENERAL. Com que no conech a ningú... Vol-dria parlar ab en Silvela.

AL DESPAIG DEL MINISTRE.

LO GENERAL. Salut. ¿Vol ser ministre ab mí?

SILVELA. Jo voldria serho ab tothom; pero desitjaria alguna cosa més sòlida.

LO GENERAL. Per are no 'm convenen més que ministres.

SILVELA. Jo no puch; pero tinch un germá que sab més que jo... es un minyó moreno...

LO GENERAL. Vingá.

SILVELA. Tambè tinch un altre germanet...

LO GENERAL. ¿Un altre encare?

SILVELA. Si n'hi faltan més, recordis que jo tinch una familia de ministres molt acceptables.

LO GENERAL. Per are me 'n porto un.

A CASA DEL SR. AYALA.

LO GENERAL. ¿Vol ser ministre ab mí?

AYALA. Veyam, digni ab qui compta.

LO GENERAL. No 'ls conech; pero 'n tinch alguns de bons; per exemple Orovio, 'l de las hermillas, Toreno 'l del diapasson... Ja véu, un home que ha fet lo diapasson...

AYALA. Bona gent... No hi falta sino 'l Sr. Arrieta (*apart.*) Per posar lo ministeri en música.

AL MINISTERI DE HISENDA.

AURIOLES. ¿Es voste 'l Sr. Martínez Campos?

LO GENERAL. Per servilo.

AURIOLES. Porto una tarjeta de 'n Cánovas per si necessita un ministre...

LO GENERAL. Arriba com l' anell al dit. Veyam, ¿que sab fer vosté?

AURIOLES. Serveixo per ministre de Gracia y Justicia, sé fer recados, y si s' ofereix algun plat dols...

LO GENERAL. ¿Ahont ha servit?

MUIOLES. A casa 'ls constitucionals, los unionistas, los moderats...

LO GENERAL. Demanaré informes.

AURIOLES. Tinch personas que respondrán...

LO GENERAL. Jo no sé ahont hi vist aquesta cara... pero es l' únich ministre que recordo haber vist en algun puesto. ¡Are hi caich! Si es lo retrato de una unsa de Carlos IV.

AL CARRER.

LO GENERAL. Allí 'm sembla que veig a l' Orovio!... Eh! Sr. Orovio?

TORENO. Jo no soch Orovio, soch Toreno, per servilo.

LO GENERAL. Lo mateix té. Conto ab vosté. Vosté será dels nostres...

TORENO. Home... jo?...

LO GENERAL. Vosté es una figura, un home de pés: vaja, que un ministre com vosté ompla.

A LA PRESIDENCIA.

LO GENERAL. Ja hi som tots: a las nou a jurar... No hi falta mes que 'l ministre de Ultramar y 'l d' Estat.

AURIOLES. ¡Ay si cada hù de nosaltres tingués doble son!...

TORENO. Y doble ventrell.

LO GENERAL. No apurarse: en últim extrem ja sé ahont tinch de anà a buscarlos... Enviaré un recadet a la fábrica.

TOTS (*ab admiració*). A la fábrica!...

LO GENERAL. Si senyors, a ca 'n Silvela.

DE AMAGATOTIS.

CÁNOVAS. ¿Cóm está aquell mestre?

SILVELA. A cada moment més lluny d' oscar.

CÁNOVAS. Está bè: quan siga hora de ferli la traheta ja l' avisaré.

SILVELA. Mani y disposi.

CÁNOVAS. (*Recitant lo romancero*)
«*Si non venci reyes moros
enjendré quien los venciera!*»

DE DIJÓS A DIJÓS.

A hi som altre vegada. ¡Y qué de pressa que passen los dias! No sembla sino que siga empresari y tinga de pagar la nómina: Y en bona fe que pagar nómina en quales-mateix que purgarse després de menjar de peix.

Lo públich en la present senmana no ha estat pas a punt de deixar los quartos. Veritat també que las empresas tampoch han sapigut tirarhi la capa: si fem excepció de la del Circo que per tota 'l bombo y fins los platarets es de número hu.

Lo Principal ab tot y la seva serietat de home de ciencia, va fe sabernos que *Blasillo Ulegó*; pero l' públich que ja sap de cor la *Almueda del diablo* y per consecuencia que 'n Blasillo es un burro que 's torna graciós, no s' hi va deixar caure ¡Quin un lo públich! Ell pot aguantar brometas de 'n Llanes; pero del teatro Principal, ni en sério.

Al Liceo d' óperas no 'n vulguin més: *Faust, Dinorah, Fra-Diavolo* ¡Pero quin Faust! Lo noy de casa ne tè un a la grua que al menos puja cent canas mes. ¡Y *Dinorah!* Ma noy quin *Dinorah!* Sort del coro y de la cabra!

Fra Diavolo va anar bé. Lo refors que va ararhi del Principal l' hi va posar unas mitjas solas y talons que 'l feyan semblar casi nou. Malaguanyat que 'l senyor Llorens ho fassi tan magre. Jo no sé perqué l' empresa l' ha fet *brigadier*. Que no ho veu que aquell bon xicot no pot passar de soldat ras? ¡Y tant ras!

La Sra. Macaferro podrá ser *maca*; pero 'ns vá *maca*. ¡Senyó Vallesi, per mor de Deu! Que 'ns dongui garsas per perdus ja hi estém acostumat de tot l' any; pero que prenguem per perdus aurenetas...—Vaja, home, vaja, no siga tant de broma. Casi m' hi jugaria un duro... M' ha escapat la paraula y 'm sap greu, perqué jugant se perden lo temps y 'ls quartos, y de vegadas fins las administracions.

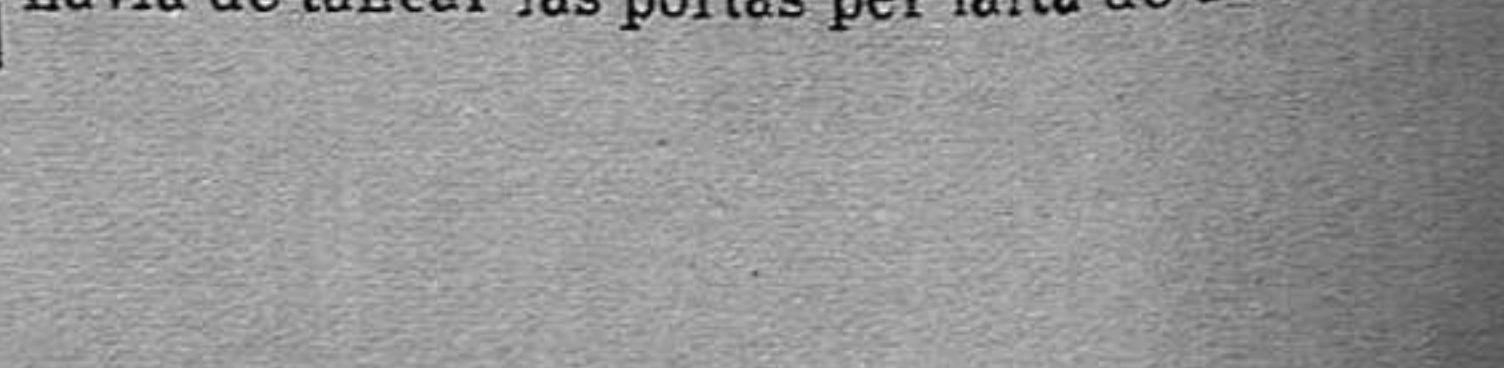
Y escolti ¿que se ha fet alló de cantar *La Ebreá*? Si 'm vol creure, jo ho deixaria corre. Veig que com a gran noyetat prepara *La passió* y ab jueus en vers y jueus en solfa, de segur que no fallará qui digni que tè coi stantment en joch *las judias*.

Creguim: no hi pensi més: y fassili un *paruli por si se corre*.

En Romea segueix lo teatre catalá ab *Las esposas de la morta*. L' obra del Sr. Balaguer es cada nit aplaudida per la bondat de sa forma y per lariquesa de sos pensaments. Respecte de la execució sentim dirho no es lo mateix, encare que se semblan, lo coturno que la esperdenya. Aixís es, que 'l públich, acostumat a veure al Toni, al Nasi y 'l Pere se figura que fa broma quan los ven vestits de condes y.... vaja no 's vol convene.

DE Rubí 'ns escriuhen lo següent. La junta de instrucció pública vá suspendre al mestre d' aquest poble, encarregantse 'l rector de l' ensenyansa dels minyons. Lo mestre suspés vá obrir una escola particular, y als pochs dias la pública havia de tancar las portas per falta de deixebles.

DE Rubí 'ns escriuhen lo següent. La junta de instrucció pública vá suspendre al mestre d' aquest poble, encarregantse 'l rector de l' ensenyansa dels minyons. Lo mestre suspés vá obrir una escola particular, y als pochs dias la pública havia de tancar las portas per falta de deixebles.

Are 'ls dirém una cosa. Si tots los homes poch amichs dels capellans tinguessin la mateixa energia de conviccions que 'l poble de Rubí, de segur que hi hauria pèl mon més nèt de clatell.

A Gabá si hi ha algun moribundo que demani 'ls sacraments, lo rector l' hi pregunta si t'è butlla. En cas de que no la tinga, no hi ha assistència religiosa. Un moribundo si demana 'ls sacraments es perquè 's creu anar 'l cel. De manera que no sembla sino que al paradís també 's necessita dispensa per menjar-se un bistek a la quaresma.

Ni ha que asseguran qu' en Cánovas al sortir del ministeri farà allò que feyan los personatjes de las comedias antigüas:
Hace como que se vá y vuelve.

Lo nou ministeri, diuhen alguns, t'è exactament la mateixa significació que l' anterior. Y donchs si ha de tenir la mateixa significació l' un que l' altre ¿perqué 'l mudavan? Aquests capritxos no s' esplican. Se pot mudar de pis; pero de ministeri...

L' endemá de haver sortit en Cánovas de la Presidencia, un carro va trasladar desde 'l Palacio que ocupava fins á la casa particular que are ocupa, algunas caixas de botellas de vi. La vida es una série de tragos. Tragos dolços quan se beuhen darrera del turró; amarchs quan á un, sense voler, lo fan mudar de casa.

Apenas puja 'l nou ministeri, ja 's parla de que deixarán de sortir dos periódichs dels que defensavan á n' en Cánovas.

Després s' ha sapigut que aquests periódichs cobravan una subvenció del govern, per dir *Todo va bien, muy bien, ricamente.* Nosaltres pagavam l' incens: ell se perfumava, y nosaltres rebiam los cops d' incensari.

Se parla de que tornarem á tenir al Sr. Aldecoa de gobernador de Barcelona.

Ho trobo molt natural. La primera vegada va venir á fer enemichs de 'n Cánovas, y 'n va fer molts.

Ara com la situació s' ha cambiat, es precis també ferli enemichs, si es que no 'n t'è prous. En qüestions polítiques, los governs son aixís: primer que tot la conveniència.

En Martínez Campos no viu al palacio de la Presidencia, sino en un pis del carrer de *Cedaceros*. Lo citém ja que está en aquest carrer, perquè d' aquí á tres ó quatre mesos de poder, passi als seus amichs pèl *cedás* y á veure que l' hi queda.

Una noticia:
«A pesar de lo que deyan, ja no se suprimirá 'l ministeri de Ultramar.»
Naturalment, l' unich que hi havia que suprimir era 'l Sr. Elduayen, y ja está suprimit.

¿Qué passa á Fransa?
Una cosa natural; los republicans se divideixen en radicals y en conservadors. Mentres ni 'ls uns ni 'ls altres exagerin, mentres baix lo punt de vista especial de cada h' s' proposin millorar lo modo de ser de la República, tot anirà bé.

Perqué una cosa es la República en mans dels seus enemichs y un' altra la República en mans dels seus partidaris.

En mans del seus enemichs es una malalta, y no hi ha que fer tonterias; es menester cuidar-la y donarli tasetas de caldo per tot aliment. En mans dels seus partidaris, ja está restablerta, y pot menjar bifecks sense perill de cap mena.

Una de las qüestions que ha determinat la divisió dels republicans francesos es la de la acusació dels ministres del 16 de maig.

Los uns desitjan portar la cosa fins al cap de vall. Los altres creuhen que n' hi ha prou ab entregar los seus actes al despreci de la nació.

Tots dos medis son bons, bèn practicats. Aquí lo mal seria que 'ls republicans no s' entenguessin, y que 'ls ministres reaccionaris fessin més mal á la República fora del poder, que quan remenavan las cireras.

Al caure 'l ministeri han caygut alguns periódichs. Lo govern de 'n Cánovas fá com las epidemias.

Fins després de haverse cantat lo *Te-Deum* sol haverhi víctimas.

Y VOSTÉ.

Als peus del confés estava un noy de rostos cabells, preguntadó y vivar atxo com ell sol. Deya 'l confés:
—¿Has fet molts pecats?—No pare.

¿Y vosté?
—Digas, nen, lo confés torna, lisanli ab la má 'ls cabells. ¿Fas enfadar molt al mestre als teus pares y al servey?... Respon lo noy:—No pare.

¿Y vosté?
—Jo no tinch servey ni mestre ni pares. Digame, nen, me sembla que t' endavino que 'ets un xich trapasseret ¿Dius mentidas?—Ni una pare.

¿Y vosté?
—Veurás, tú á mí no 'm preguntis, tú has de respondrem ¿entens? per que jo só 'l que t' confesso y tú ets lo meu penitent. No dius pas renechs?—No pare.

¿Y vosté?
—Digas si pare ó no pare y deixa está lo demés. No jugas pas ab las noyas, no t' barallas ni has pres res may á ningú?—No, no, pare.

¿Y vosté?
—Vaya un xicot del diastre digué entre sí lo confés. Ves, per penitencia digas tres voltas, lo Crech en Dèn. —No puch.—¿Que no 'l sabs?—No pare.

¿Y vosté?...

X. F.

ALGUNS ministerials del anterior govern al general Martínez Campos no l' hi diuhen D. Arsèni, sino Don Arsenich. A lo menos la seva pujada al poder los hi ha produhit lo mateix efecte que l' arsenich á las ratas.

En Sagasta y l' Ulloa diu qu' están calculant l' actitut que deuhen seguir.
—¿Me volen creure á mí?
Que 's fiquin al lit, s' arropin bè, prenguin una tassa de camamilla, que fassin dieta, y que mirin de fer una bona suada.

Noya deya aquest dia de la crisi un fulano á la seva dona. Veig que buscan ministres. Si venen á oferirme una cartera diga'ls que 'm trobarán á la taberna de aquí 'l costat.

Lo ministre que més m' agrada es l' Auriol. Examinin lo seu nom y hi trobarán no més que tres consonants y totas cinch vocals.

Ha sigut nombrat segon cabo de Catalunya en Daban.
¿Endavant?
Mirin, també hi anirém nosaltres.

Quan se cambian los ministeris sempre surten pretendents que demanan momium. Un fulano demanava que 'l nombressin comandant del presidi de Tarragona, y apoyava la seva pretensió ab las següents paraulas:
«Conech aquest establiment á fondo; m' hi han fet la vida vint anys de carrera.»

En Sagasta, després de la crisi s' ha quedat in-móvil, silenciós, sense bellugarse. Un ministerial deya, en vista de aquesta actitut:
—La millor manera de tirar dret als aucells, es que no 's bellugin.

Un jugador:
—Ja tiran la segona carta: la primera basa está perduda...

Un altre:
—Al cap de vall de la partida contarém los tantos.

Nombraments:
«Ha sigut nombrat Capitá general de Granada, 'l general Cassola.»
Hasta ab això es estravagant lo nou ministeri. Tenint la Cassola á Granada, que no 's queixi si t'è de menjar l' arrós fret y covat.

«Ha sigut enviat á Cuba de governador general de la isla 'l general Blanco.»
Estich esperant á veure que dirán los negres.

Titols que han donat al nou ministeri:
«Ministerio no puede ser» perquè diu qu' es impossible que se sostinga.
«Ministeri arlequí» perquè es fet ab retalls de colors tots diferents.
Y finalment «Ministeri passigollas» perquè ha tingut la gracia de fer riure á tothom.

Un dels primers actes dels nous ministres vá ser donar una gran creu á n' en Romero Robledo y un altre á n' en Silvela (entenémnos, en Silvela que deixava de ser ministre; no confondre' l ab lo Silvela que hi entrava.)

També vá donar un collar admírinse! al Sr. Elduayen, es á dir al ministre caigut que s' oposava als plans de 'n Martínez Campos. Verdaderament, aixó son pessigollas del nou ministeri.

Als ministres condecorats se 'ls pot preguntar: Parlém á pams: la creu vos l' han dada ó b' us l' han treta de sobre las espatllas?...

Per Pasqua los padrins solen regalar la mona als seus fillols, si son bons minyons.

Als constitucionals, per lo mateix que fan bondat tot l' any los hi regalan un mico darrera de l' altre.

Quan se fassan eleccions de Ajuntament jo proposo que 's nombrin forsa constitucionals. Ells son los únichs que poden omplir de micos la pajarrera del Parque.

Si no 'ls elegeixen ni per concejals, creguin que n' auguro un mal resultat. Fins tinch por de perdre 'ls.

Lo dia menos pensat s' embarcan com los puritans, buscan un' isla deserta y fundan la ciutat de *Micópolis*.

Un dels primers actes del nou president de la República francesa:

¿No saben quin vá ser?
Vá despedir á quatre del sis gefes de cuyna que tenia 'l mariscal y á set dels dotze ajudants.
En Grevy no t'è tanta barra como en Mac-Mahon.

Progressions de la fortuna.
Fins que vá ser gefe de molta graduació, l' hi deyan Martínez á secas.

Quan vá ser general ja l' hi deyan Martínez Campos.

Quan ha sigut lo salvador de la patria, n' hi havia poch ab Martínez Campos, y l' hi diuhen *Martínez de Campos*.

¿Y qui sab ab lo temps que l' hi dirán!

Ea un loch perquè plogués feyan piadosas pregarías y á un home alt vesit de sant quatre bons devots portavan que esbafegant de calor deyan aquestas paraulas:
—Sant gloriós perquè no féu que plogui de una vegada? Mes veyentlos tots suats digué 'l sant fent la rialla:
—Vos queixeu perquè no plou y estén fets una mar d' aygua?

F. LL. B.

De un melje del arrabal que fá miracles se creuhen los seus clients, y se las beuhen ab qui 'n dupta ab tó molt alt.

Y á fé qu' es bèn per demés negà 'l que d' ell s' assegura, que si algun cop fá una cura per miracle tant so' es.

CUENTOS

Conversa entre donas: —Sembra impossible que l' Elisa no estimi gaire al seu marit. Un home com ell! —Es molt deixat y sempre vá á dos quarts de quinze. —Aquest es mal de tots los sabís, perque has d' entendre que l' marit de l' Elisa es mes sabi que un libre. —Tot lo que vulguis, filla; pero es un libre tant mal enquadernat!

A una Aduana dels Pirineus los carrabiners registran un equipatge, y després las butxacas de un passatjer. —Es inútil que registrin, exclama aquest. De Fransa no porto més que un costipat tremendo. —¿Con qué un costipat? diu un carrabiner. Un costipat val sis pessetas de dret d' entrada. Hém de protegir la fabricació nacional.

Després de quinze dias de matrimoni, un jove 's queixa ab la seva esposa. —Tú m' has enganyat. —Jo? Pobre de mí! —Tú, sí: vas dirme que l' teu oncle 's moriria, y á la quinta la seva malaltia no es incurable ni molt ménos. Lo metje m' ho ha dit.

Passavan per la Rambla tres donas de fora. Tot d' un plegat una d' ellas deixa la companyia y fuig corrent dirigintse á un carreter que guiaba la carricuba ad que regava.

Las altras se quedan totas sorpresas. —Mestre, diu la que havia fugit cap á trobar lo carreter. Miréu que l' carro 'us vessa.

Reprehensions que feya un oncle al seu nebot que tirava per calavera. —Mira noy: jo á la teva edat encare no 'm guanyava la vida y ja feya economías.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. XARADA 1.ª —Damiana.
2. ID. —Plena.

- 3. ENDEVINALLA.—Cua.
4. ANAGRAMA.—Tela, talé.
5. QUADRAT DE PARAULAS.—S a l a a m o r L o t a a r a m
6. TRENCA-CLOSCAS.—Hostalrich.
7. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Castor, sac, soca, toro, cort, crossa.
8. GEROGLÍFICH.—Entre tantos viuen los sabís.

Han endevinat totes 8 solucions los ciutadans Vallisoleta, y Merch Crostons: n' ha endevinadas 7 un liberal de Calella, Diamant y Pa y naps: 6 J. M. G. 5 Dos escapats de missa; 4 Climent Benet, 3 N. J. P y V. Pujals; Narcís Rosquillas y Estrella Sol y Lluna y 1 no més Agustinetà Sisdits.

XARADAS.

I. La primera es gran y rica! la segona es consonant la tercera repetida diu l' castellá á l' infant. Prima y quarta es nom de dona; prima y segona també, qu' es lo t i de esta xarada; ves, lector, donchs que pot ser.

JENANI.

II. L' altre dia á Barce'ona lo men total me va prima, que la seva filla Químa té una regular segona.

PAU SALA.

ENDEVINALLA.

Sense cap soch una lletra, sense cua un aliment; si mon judici no ment ara tu 'm tocas y... etcétera.

COM. CA D' HORTA

MUDANSA.

A una tot vareig anar ab una tot de companys y á la tot vareig trobar més bona que 'ls altres anys.

XIBS.

CONVERSA.

- Pen l' americana m' es curta.
—Cal no pot ser, Antonet.
—Y tan mal planxada com está.
—Naturalment; pero jo te l' arreglaré.
—Donchs, te l' enviaré perque hi ha...
—Que?
—Endevinau, entre tú y jo ho habem dit.
—Donchs endevina també qui te l' planxará.

MOROLCOBONGOR.

TRENCA-CAPS. Ines, Emilia, Anita, Lola, Dolores, Maria, Teresa. Aquests noms de dona posarios en columna de moda que digan la primera lletra un altre nom de dona. F. PLANAS Y M.

CREU DE PARAULAS.

Omplir los punts ab lletres que llegidas horizontalment digan la 1.ª ratlla un aliment; la 2.ª lo que ha tingut tothom; la 3.ª lo que tenen las gallinas y la 4.ª lo que serveix per pescar, y verticalment digan lo que te tota persona, una eyna de pagés, un metall y lo que hi ha en los jochs de cartas.

B. B. R.

GEROGLÍFICH.

100 La. la. la. Judit. Agar Esther Mefistófeles no.—po. D. E. M. E. E. E. T. A 100 100 Ll. Ll.

ISIDRO MÜSTICH.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Titella y Comp., Cornadas, Pau Sala, Xinxola, Charreiner, Campanar y Almina.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Y. S. R., Noy de la Piga rossa, Xiquet de Valls, P. Calongí, Cap ros, Amiga de la F., S. Llobet, F. Ferraduras, M. F. y P. y F. Ferrer Fulsó.

Ciutadà Aixorit: Creuria que no hém tingut temps de llegir l' article: si pot aprofitarse hi anirà aviat.—R. S. Corneli, Fassi l' favor d' esperar-se fins la setmana entrant: aquest número anava massa ple.—E. Ll y B: Los epigramas hé lo pensament de la poesia algo frívol.—Seira: Publicarém lo quadrat numerich.—Charreiner: Publicarém un epigrama.—Diamant: Idem dos gerooglífichs.—Aixoramsut: Idem un de seu y un logogrifo numerich.—Campaner: Publicarém un quadrat.—Xinxola: Idem molta part de lo que 'ns envia.—Tjella y C.: Idem la combinació numerica, lo trenca-caps y la conversa.—Agustinetà Sisdits: Publicarém lo logogrifo y l' trenca-caps.—Vallisoleta: Hi anirà l' trenca-clasas y l' logogrifo.—Campestranchi Home, cuidado a dar noticias.—Pau Sala: Queda servit.—Calongí libre-pensador: Lo fet que 'ns relata es de fetxa atrassada y nosaltres volém la novedat.—Manuel Gardó y Ferrer: Publicarém lo gerooglífich.—Jepis Surrilla: La resposta ja l' haurá vista á l' Esqueja de la Torratxa; pól demés vosté será molt modest; pero lo qu' es si 's dedica a escriure, jo l' hi asseguro que 'u pentinará bé: treballi, observi, estudihi, y envíhins lo que vulga.—A. Fortuny: Insertarém la combinació numerica.—Endoba: Idem lo logogrifo.—Dos Africans: Idem logogrifo y barrina cervells.—Xino: Publicarém molta cosa de lo que 'ns remet.—R. B: Queda servit.—Aitsabes Alimog: No podém contestarli per ara sino á lo que 'ns envia: es bastant desgarbat. Respecte á lo anterior ho mirarém y la millor contesta si per cas será la seva inserció.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

COSAS DE LA SITUACIÓ.—LA PREMPSA LOCAL.

Lo Decano: ¡Ja no hi ha sistema parlamentari!
La Crónica: ¡Ja no volém fer més de comparsas!
La Gaceta: Visquéu y vejam, que bè hi arribarém